

der er ikke mere Blads i den Stald og Vognporten eller det andet Hus — der maatte staa til andre Kreaturer, til Jaar — vil jeg ikke bruge. Nej, værsgod; byd mig et nyt Hus og et nyt Stur. Altsaa, der maa være noget strengere Bestemmelser. Vndringsforslaget under Nr. 35 giver ikke Anledning til Omtale, maatte der kan være Tale om en Omredaktion i Ooverensstemmelse med Lovforslaget. Vndringsforslaget under Nr. 36 er det samme Forslag, som vi møde paa et andet Punkt; og som jeg ligeledes maa udtale mig imod. Hvad angaar Vndringsforslaget under Nr. 37, er det ganske ligegyldigt, om de Ord „paa loblig Maade“ udgaa eller blive staaende, derimod er det ikke ganske ligegyldigt, om man vedtager Vndringsforslaget under Nr. 39, der bestemmer, at Erstatningens Størrelse fastsættes af 3. af Retten dertil udnævnte uwillige Mænd. Jeg tror, at det i dette Tilfælde maa være en behørig Fordring, at vedkommende skal kunne godtgøre at have lidt noget Tab, thi det er jo slet ikke givet, at han har lidt et saadant. Saa siger den ærede Ordfører for Mindretallet: Ja, men her passer et Skøn netop saa overmaade godt. Det kan godt være, at vedkommende i og for sig vil være tjent med at faa et Skøn, især af Folk, som han selv har haft Del i at vælge; men i og for sig turde det rigtige være, at man kræver, at det skal godtgøres, om der er lidt nogen Skade, og om der er Grund til nogen Erstatning. Derved er man jo ingenlunde afstaaet fra, at Erstatningen kan ske ved uwillige Mænd paa et senere Stadium. Det vil vel endog saa ret hyppigt være Tilfældet; men jeg tror, at det ærede Medlem har ganske Uret i, at dette Punkt skulde være ordnet paa en mindre retfærdig Maade. Nr. 40 behøver jeg ikke at omtale. Nr. 41, 42, 43 og 44 angaa Betalingen til Dyrlæger, og jeg beklager meget, at jeg her ikke kan blive enig med det ærede Udvalg. Det forekommer mig ikke, at der er nogen som helst Grund til at nedsætte Betalingen, særlig f. Eks. Kørselsbetalingen, saa meget, som man har gjort, og det forekommer mig, at i ethvert Tilfælde maa vedkommende have Krav paa at faa deres Udgifter erstattede; men man faar ikke nogen Sikkerhed for, at det kan lade sig gøre med de Bestemmelser, der her blive vedtagne, og det gælder særlig for korte Afstande. Det forekommer mig heller ikke, at det, at som foreslaaet 4 Timer regnes for ½ Dag, er noget urimeligt; det er imidlertid af de Bestemmelser, som ville blive Genstand for nærmere Overvejelse, Forhandling og Ooverenskomst mellem Tin-

gene, saa jeg ønsker ikke at fordybe mig deri.

Hvad Vndringsforslaget Nr. 45 angaar, da er det korrekt; den ærede Ordfører har jo erkendt, at der over det skulde staa „Udvalget“ i Stedet for „Mindretallet“.

Formanden (Høgskbro): Da Kloften er saa mange, skal jeg her afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

- 1) Afgørelse af Formandens Forslag til Behandlingsmaaden af: Forslag til Beslutning i Anledning af en paatænkt Ooverenskomst mellem Staten og Kjøbenhavn's Kommune.
- 2) Fortsættelse af anden Behandling af: Forslag til Lov om smittsomme Sygdomme hos Husdyrene.
- 3) Første Behandling af: Forslag til Lov om Begunstigelser for en ny Kreditforening for Landejendomme og de bestaaende Kreditforeninger.

Mødet hævet Kl. 4. 20'.

En og halvtrestudstypende Møde.

Tirsdagen den 10de Januar 1893, Kl. 1.

Formanden (Høgskbro): Ved Skrivelse af 4de d. M. meddeler Finansministeriet, at Hans Majestæt Kongen ved allerhøjeste Resolution af 2den og 17de f. M. har stadfæstet tvende Tillægsbevillinger til Budgettet for Kommunen St. Croix for Finanssaaret 1892—93.

Skrivelsen optages i Tillæg C.